

РЕШЕНИЕ

№ 2165

гр. София, 23.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 11.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12463** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила жалба от М. К. К. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. Т. Т. от САК против Заповед за налагане на ПАМ №19-4449-0033/18.10.2019 г., издадена от Зам.- началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, пр.2, вр. чл.21, т.8 ЗООРПСМ му е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от две години. Иска се отмяната ѝ като незаконосъобразна, като в жалбата и в съдебно заседание се излагат подробни доводи за това.

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА чл.145 и сл. АПК, вр. чл.30а, ал.3 ЗООРПСМ.

Ответникът, Зам.- началника на 01 РУ – СДВР, чрез пълномощника си юрисконсулт Д. И. в представени писмени бележки оспорва жалбата, като излага съображения за законосъобразност на оспорения акт.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от лице с правен интерес от оспорването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права и в законоустановения в разпоредбата на чл.30а, ал.3 ЗООРПСМ 3-дневен срок

за обжалване Видно от разписката върху оспорената заповед, същата е получена на 19.10.2019 г., а жалбата против нея е изпратена чрез куриер на 21.10.2019 г., с оглед на което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира и за ОСНОВАТЕЛНА.

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 18.10.2019 г. на М. К. К. от [населено място] е съставен АУАН №4448, затова че на 14.10.2019 г. около 22,13 ч. по време на футболна среща между националните отбори на България и Англия, проведена на стадион „В. Л.“ в [населено място], [улица] начален час 21,45 ч. е извършил противообществена проява /спортно хулиганство/ в спортния обект, изразяваща се в отпращане на неприлични жестове, които са особено вулгарни, а именно: отправя неприличен жест с двете си ръце, протегнати напред и нагоре, към играчите на терена с изпънати средни пръсти, а останалите, свити към дланта в посока терена и играчите на него. Посочено е, че по време на деянието нарушителят се е намирал в средата на трибуната на сектор „Б“, по средата, обърнат с лице към спортния терен, на третия ред. Прието е, че с това деяние е осъществил състава на чл.21, т.8 ЗООРПСМ. Нарушителят е подписал акта без възражения и макар че не е изрично отразено, не се спори, че е получил препис от него на датата на съставянето му. АУАН е съставен от Д. М. Ч. на длъжност полицейски инспектор VI степен в група „Териториална полиция“ – С. на сектор „Охранителна полиция“ към О1 РУ – СДВР, което се установи в хода на процеса от представеното от ответника удостоверение. На същата дата е издадено и НП №4448 от Зам.- началника на О1 РУ – СДВР, с което за виновно извършено нарушение на чл.21, т.8 ЗООРПСМ на основание чл.53 ЗАНН и чл.25, ал.1 ЗООРПСМ на лицето е наложена глоба в размер на 1000 лева.

Въз основа на така съставения акт на същия ден 18.10.2019 г. от Зам.- началника на О1 РУ – СДВР е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на ПАМ №19-4449-0033/18.10.2019 г. Със същата, като е прието, че лицето е осъществило противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на чл.21, т.8 ЗООРПСМ, на основание чл.41, т.1, вр. Чл.30, ал.1, т.1, пр.2, вр. Чл.22 ЗАНН по отношение на М. К. К. от [населено място] е наложена ПАМ по чл.41, т.1 ЗООРПСМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от две години. За да издаден процесната заповед ответникът се е позовал на образуваната преписка №513р-83650/2019 г. и издаденото НП. От приложените към тази преписка писмени доказателства е видно, че същата е образувана въз основа на докладна записка на инсп. Ю. М., с която е сезирал Началника на сектор „Масови мероприятия“ – СДВР за констатираната противообществена проява на мача на 14.10.2019 г. от описано с външни белези лице, което се е намирало на трети ред в сектор „Б“ на стадион „В. Л.“. Възприетото от него като служител в група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР, взел участие в охраната на спортната среща, е обективизирано в Протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ. В показанията си същият е заявил, че е разпознал лицето М. К. К. от [населено място] като извършител на посочените противообществени прояви, когото познава, тъй като присъства на почти всяка футболна среща на отбора ПФК „Л.“ и познава отлично феновете. На 16.10.2019 г. е назначена експертна справка, възложена на група експерти при О.-СДВР, със задача да установи дали на предоставения на оптичен носител материал от футболната среща е заснето лицето М. К.. Видно от същата установено е, че заснетото лице, извършващо описаните противообществено прояви е именно той.

За да докаже, че не е извършил деянието, за което му е наложена ПАМ, ищецът е поискал събиране на гласни доказателства. В показанията си допуснатия свидетел заявява, че работи като стюард в „Спорт С.“ и по повод на работата си познава оспорващия. На въпросния мач е бил на работа, на пистата и е трябвало да наблюдава какво се случва по трибуните. Видял е че М. е там, но не е видял да извършва неприлични жестове. Заявява също, че не през цялото време е имал пряк визуален достъп до него, тъй като хората там са много голяма маса и не може да бъде втрещен само в един човек. Съдът дава вяра на показанията на свидетеля, но счита, че от същите не може да се направи извод, че оспорващият не е извършил вмененото му. Това е така, тъй като деянието е извършено в рамките на минути, а свидетелят, с оглед заявеното от него и предвид задълженията му не е следял непрекъснато само действията на това лице, а на огромна група. Предвид това съдът приема, че извършването на вмененото нарушение не е оборено със събраните гласни доказателства.

Към преписката е приложена справка относно извършена на 16.10.2019 г. проверка в Единния автоматичен регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР. От същата се установява, че за лицето няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ.

Правомощието на Зам.- началника на 01 РУ – СДВР да издава заповеди за прилагане на ПАМ по ЗООРПСМ произтича от т.1.1 на Заповед №225з-701/21.09.2018 г. на Началника на 01 РУ – СДВР, копие от която е приложено по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореният в настоящото производство административен акт - Заповед за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ, е издаден от компетентен административен орган – Зам.- началника на 01 РУ-СДВР, изрично оправомощен за това от Началника на 01 РУ-СДВР, каквато делегация е предвидена в разпоредбата на чл.30, ал.1 ЗООРПСМ . Съгласно този текст началникът на РУ по местоизвършване на нарушението или оправомощено то него лице, издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 - 10. Съгласно териториалния обхват на 01 РУ-СДВР, територията на Националния стадион „В. Л.“, където е установено и извършено нарушението, попада в обхвата на посоченото РУ на СДВР. Поради това издателят на акта е материално и териториално компетентен за издаване на процесната заповед.

Спазена е формата при издаването му, като актът съдържа всички изискуеми реквизити. В заповедта са изложени мотиви, като се съдържат фактическите и правни основания за издаването ѝ. Посочен е издателят на акта, адресата му, т.е. извършителя на установеното нарушение, извършеното нарушение, като се съдържа описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Описани са основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и

нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Актът съдържа и решението на органа, т.е. диспозитив. Съдържат се и правните основания за издаване на акта, като е посочено, че с описаното поведение, К. е нарушил правилата за поведение при посещение на спортни мероприятия, а конкретно действията му съставят нарушение на чл. 21, т. 8 ЗООРПСМ. С оглед на това съдът намира, че не са налице нарушения на чл.59 АПК.

Не е налице и нарушение на административнопроизводствените правила. Спазена е разпоредбата на чл.26 АПК, тъй като настоящото административно производство е започнало със съставянето на АУАН, който оспорващият е получил срещу подпис. Оспорената заповед е издадена в предвидения в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ срок от 24 часа от съставяне на акта за установяване на нарушение по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, с който нарушението е установено по предвидения в цитирания закон ред. В тази връзка неоснователни са доводите на оспорващия за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството, обосновани с нарушения на ЗАНН. Това е така, защото издаването на процесната заповед не се подчинява на правилата на ЗАНН, а на АПК, тъй като същата, като административен акт се издава по правилата на АПК, а не по правилата на ЗАНН.. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанието за налагането на ПАМ е самото нарушение. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административно-наказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Затова и всички наведени доводи от оспорващия за допуснати нарушения на ЗАНН не следва да бъдат разглеждани в настоящото производство. Те биха били относими към производството по обжалване на НП. Относим към настоящото производство е само съставения АУАН по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, който следва да е редовен от външна страна и има обвързваща доказателствена сила в административното производство до доказване на обратното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, е на жалбоподателя. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за извършено деяние по ЗООРПСМ съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл.59, т.4, пр.1 АПК.

От приложените доказателства безспорно се установи, че на адресата на процесната заповед е съставен АУАН, на който издателят на процесната заповед се е позовал, именно затова, че на посочените дата и място е извършил конкретно описана противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на чл.21, т.8 ЗООРПСМ. Установи се, че този АУАН е издаден от компетентен съобразно чл.26, ал.1 ЗООРПСМ орган на МВР с полицейски правомощия, предвид което съдът приема, че АУАН, въз основа на който е издадена оспорената в настоящото производство заповед, е редовно издаден. Констатациите в същия не се обориха в хода на съдебното производство. По-горе съдът прие, че извършването на вмененото нарушение не е

оборено със събраните гласно доказателства. Така установеното от обективна и субективна страна нарушение съответства на приетата за нарушена правна норма на чл.21, т.8 ЗООРПСМ – от лицето са отправени неприлични жестове, които са особено вулгарни. Същите представляват противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на ЗООРПСМ, извършени са в спортен обект, по време на спортно мероприятие и не представляват престъпление по НК. В тази хипотеза разпоредбата на чл.30, ал.1 ЗООРПСМ предвижда, че компетентният орган след съставяне на АУАН издава НП и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина. Т.е., не е предоставено в оперативната самостоятелност на органа да преценява дали да приложи ПАМ или не. Поради това правилно, заедно с издаденото НП е издадена и Заповед за налагане на ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина.

Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗООРПСМ срокът на наложената ПАМ от вида на процесната е от една до две години. В случая административният орган е наложил максималния срок за забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина от две години. Настоящият съдебен състав счита, че този срок е неправилно определен.

Изборът на срок за ПАМ, който е различен от минималния, налага излагане на мотиви защо органът счита, че именно този срок е най-подходящ, да въздейства превантивно и превъзпитаващо на нарушителя. В случая мотиви в тази насока липсват. Освен липсата на мотиви следва да се отчете факта, че по делото не са представени доказателства за наличие на предходни противообществени прояви от страна на лицето, напротив – още в хода на административното производство е установено, че за него няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ т.е. настоящата е първа по ред. Няма засегнати от действията му лица, поради което и срок от една година би бил в достатъчна степен ефективен за да изпълни целите на наложената ПАМ. Като е наложил ПАМ за срок от две години, административният орган не е извършил правилна преценка относно тежестта на извършеното нарушение и наложената мярка. От една страна не е изложил мотиви за прилагане на най-дългия срок, а от друга не е отчетел правно значими факти, за да наложи този най-дълъг срок. Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на ПАМ не може да е самоцел, а да преследва целите по чл. 22 от ЗАНН - да се предотврати или преустанови административното нарушение, съответно да се предотвратят или отстранят вредните последици от тях. Нарушаването на обществения ред по време на спортно мероприятие е противоправно поведение, от което безспорно обществото като цяло търпи вреди, като по арг. от чл. 22 от ЗАНН, налагането на предвидената в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ ПАМ следва да има за цел да предотврати извършването на други такива нарушения и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. В конкретния случай, като се приемат за доказани фактите, посочени в обжалваната заповед, то те обосновават извод за нарушаване на обществения ред по време на спортни мероприятия, но реално настъпили вреди от тези действия няма. Именно това води до извод за липса на основание за прилагане на максимално предвидения в закона срок за налагане на ПАМ. След като законодателят е предвидил срок от една до две години за налагане на ПАМ, то административният орган е следвало да обоснове защо е определил максималния срок, посочен в закона.

Като не е направил това, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваната заповед е постановена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието ѝ, както и при несъответствие с целта на закона.

Незаконосъобразността на заповедта в частта ѝ относно срока на наложената ПАМ води до материална незаконосъобразност на цялата заповед. Съдът не разполага с правомощия да измени заповедта, като намали срока, за който е наложена мярката, тъй като този въпрос е предоставен на оперативната самостоятелност на органа. Освен това, материалната незаконосъобразност на заповедта в една част води до незаконосъобразност в нейната цялост. Срокът, за който се налага ПАМ е елемент от самата мярка, тъй като принудителната мярка не може да съществува самостоятелно без за нейното действие да бъде определен срок. Именно поради това, този срок, като елемент от ПАМ, следва да се определи от органа, който прилага ПАМ. Непосочването на мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т.4 АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, следователно налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспорената заповед. В този смисъл е последователната практика на ВАС относно приложението на принудителни административни мерки по различни закони, които предвиждат налагането на ПАМ. /напр. Решение №12902 от 07.10.2013 г. по адм. д. № 2972/2013 на ВАС, Решение №1498 от 11.02.2016 г. по адм. д. № 15324/2014 г., VIII отд. на ВАС и др./.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК оспорващият има право на присъждане на разноски. Такива обаче не следва да му бъдат присъждани с оглед изричното изявление на процесуалния му представител, че не ги претендира.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на ПАМ №19-4449-0033/18.10.2019 г., издадена от Зам.- началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, пр.2, вр. чл.21, т.8 ЗООРПСМ на М. К. К. от [населено място] е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от две години.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

